

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Рок VIII.

Нови Сад, петок 20. Јуна 1930.

¶. 23 (278)

Бан Дунайской бандовини п. Р. Дуніч
медзи Русинами.

У Керескүре.

Прешлай недзвелі нащивел бап Дувайскай бановини п. Р. Дуліч зес свою паню два нашо найвесьмии вадали Руски Керестур и Коцур. Зос п. бапом бул подбай п. Н. Николич, його секретар, проф. университета Др. Ф. Накич, срэски начальнік у Кули п. Гашич и нецей иніх олічніх гасцюх.

На 2 километри пред Керестуром ту Кули вишла
опрез госцох бандерия коняникох и бициклистох и ту
привитал одличного госда председателъ општини *H. Рац*.
Пред славолуком при валалскѣй хижѣ привитал го кра-
сніма и сердочніма словами и *Мих. Колошиній* а дзвіночка
Іринка Павлович приїздала на ю баницы букет квіца з ис-
рускими словами. Понеже уж започала Служба Божа
то и п. был пос своїма госцями присутствовал нашему
Богослуженю у церкви.

По окончай Служби Божай отримане торжествене засиданне опицкого одбору на котром привитал бапа п. новтаруш Й. Марчак. Бап п. Дундичу численому народу отримал красну бешеду у потрій медам ишним виповел так:

Велька и широка славянска душа опинцена зос святу молитву у церкви божій указує ще нещка пред моїма очами. Славянска душа више була блага. Славяни провоздавали своє време у окончованю своїх должностох. Зос тей великої славянській душі вишли і слова памого великого Краля дні 6. жнуара, кед на шинки страти обіявел Свої слова міра, да ще Славяне мирно розвиваю достойниї своїй крещітосці. Ви розуміли тоту племениту Кральову душу и указали ту Ньому велику любов. Радуєм ще, що ще находити сдец куцик цепіліви и роботни, як що ваш валаз, у котрих жонце у медисабней бранікай любови и злоги.

Я вас модлїм браца Крестурци старайце ще тогу вельку славянску душу да преинешеце па пшицких граніцах наших, бо кед пшицки поданіця Його Всвятості Краля и пшицки граждане велькей Югославії достаню туту душу, тери настуя дні щесца и задовольства, Югославія будзе сильна и мозна. И як цо ви сден мали конкар знали зачуваць вельке Славянство у душах ваших, вединьтме ще под святу, величсану заставу велького славянского Краля нашого, же бы наша будучнощь була щешиліва, же бы нам зашвицело слухко шлебоди, на котрим ще пшицки будземе грац.

Бешеду найважкого представителя власці у нашій
беновині виповедзену ёд шэрца прывітал народ з вель-
кім одушевленьнем: Жывіо Краль, жывіо Бан, жывела
Югославія.

По тим приял п. Бан представительюх політ. општєства, школи и шкіцких організаційюх. Пані баптица Дувіч интересовала юс бара за просвітки и культурни змагання дашнаго женскаго швэта.

Одличним гостем приправни банкет, на котрим виповідно весячі красни слова.

У Конуре.

После прекрасного торжества у Керестуре славни гости госци п. Баном рушели ше коло 4 года до Коцуре — въпровадили зос множеством одушевленного народу и готово шиции п. п. учителе-льки въпроводили высокого госца аж до Коцуре.

На торжанским хотаре дочекали го заступніки обиц-
ства коцурского и велью народу на кочох, коняйки и
бциклисти. Коло 5 года. сцигли госци до Коцура привітани од одушевленого народу на прекрасно украшеним
пияцу пред валалску хижку. Слідовало торжествене засид-
даннє валалского одбору а котрого послати телеграм
Його Величеству Краю Александру I. — По тим на-
щіввел п. Бан шицки три церкви коцурски (римокатол.,
лютеран. я. руску). У рускей церкви ше найдлужей затри-
мал и похвался красоту и чистоту у церкви. Особено
ше му попачели красни образи и прекрасни народни виши-
вання церковни. На коврушу громко и совершено шин-
зазал церковни хор коцурски: Сей день... и Многая под
управленийом п. дзяяка Гайнала. Народ вшадзи у вель-
ких числу провадзел п. Бана.

По нащивенъо церкоо пошли гости до дзецянъскаго бавилица (захоронки) дае у оквиценим и украшеним дворе чекали школски дзеци высоких гостох зос свою забаву: шпипом, декламациями и шумными представами. Гостох привигтал у мену руских дзецох и родитюх зос патриотичну бешеду п. директор школох В. Вишощевич. Шишки точки богатого програму так крашне буди визведены, же незнац хторих баржай вихваліц. Писні складно спивали дзеци школски и руски шпивацки хор за пар. просвіткованс под водством п. учителя Надя. Наймилши були мали дзеци зос бавилица облечены у народных руских вишиваних шматкох зос своїма красними стицкими и бависками. Добри и южны мали дасци як ангелки били. Ёдно мале алате дзилчатко придало пані бавици на дар едину бабку облечену у прекрасно вишываней шмати, котри дарунок п. баница з радосцу прияла и бара ше сій шицко пачело.

Слідował банкет на котрим учаськовали коло 200 персона. На вечери були красни тости (привіти) Кральови (подкнез Малік Д.), п. Банова и Баници (Д. Бандас), п. подбанови (М. Малік), п. окружному инспекторови (Др. Шуйца) и п. Д-рови Никичови, одличному приятельству наших Русинох (Еміл Буила).

П. Бан ишацко похвалел цо видзеял, а найбаржей похвалел труд п. учительлох у особи директора п. Вишо-шевича и ч. шестру Софронию, забавилю, когти ѿе тельо трудзели зи народну руску просвіту. Тото припо-знанне од так високей особы пай им будзе найвекаша награда за их труд и посвятованосці!

По Банкету слідовали у дворе гостилніци Миколи Чобана народни руски танци, на котрих шицка молодежь участвовала и по тым п. Бан зос своїм дружством однутовали до Н. Саду, задовольни цо видел при Югославії

вянских Русинох и обеат нам свою доброжелательну наклоносц.

Народне вешеле грижало до рана.

Шицким нам Русином остали у милим спомену часи препровадзени в нашим добрим Баном и Його паню, котри и на Русинох не забуваю. Най их Бог пожие на многая літа!

На концу школскаго року

Уж лем даскеља дні и за нашими школярами завршы школски двери. Насташо щешліви и радосни вакації. Строге око учителя уж не будзе копиполирав их справавате. Яке ужживане, яка шалбода! По дзешець мешачней работи треба отпочивку, по школским праху потребни шизиси воздух. Даёдни зохаблю школу па еше, а други же заш до нас па ешень павраца. И за ёдних и за других вакації дні радосці.

Але вакації су тихі дні отпасюсци, и претро треба да о них побешедусме. Правда же у прештим шаре вакації одредзены, и то да же отпочиваме. Чоловек с яснелезо апі не машина, же бы робел без прероц. Але барз кризо бы мал тут, хто бы думал, яко отпочиваць то значи ири не робиц, геверовиц. Не, таки отпочивок будь бы грих бо вон же не разлику ѿ ленівства а ленівство сіен ѿ главных грихах. Робиц значи надвладац запреки. Цо вскіи запреки, котри потребно надвладац, то чесніца работі. При тым чоловек троши своій силы и вистане. Але сест и таких работах, дзе нет піаких запреках, дзе же па троши силы и па аистава. То же воля занятие. Занятие працівне геверовані. И запо кед бешедусме о вакаціях, тэди разумімне у першам ішоре, же не можеме буц геверін, літкіи и дармо трації време. Уж стари Римляне гуторели: От історіи вітів — геверосці то мац шицким грихам.

Іспіцки школяре треба да су през вакації заняты. Тот найменьши зес оспотих школах да помагану свойм родичам у меншых работах коло обицца а при тым од часу да закучию и до кнізінки, чи не забули тога ѿ школы учли. Саята родительска службенец меркавац па дзеци' през вакації да же не распушта и не розболянгую. Дац им гоч же занятие але піса их не пущиць спод свойого ока. През занятия дзеци подзвівет.

Ище веце вредзи то за тих ѿ приходза па вакації зес висших школах. Вони же готую да буду прасчитіtele и водзюве свойго народа. А за то треба парод познац. Треба з пародом приходзиц до дотыку. Упознац дзялку и дзялку жаданія. У пародных письмах, присловіках и звычаюц крие же пародна дута. Тапо треба зберац и списовац. Вижевана сами у християнскім духу тут дух віадти утверджавац и ширити. Осно-

бено нешка кед же безбожны дух большевіцкі свідома и несвідома упаше у християнски наша валаці, кед бы же сцела школа без крижа. суд без крижа и держава без крижа. Кажды наш школяр треба да будзе апостол знанія и доброты медзі свогім пародом. Злане же па достава, кед же вакації прешті а доброта шерца, кед же ходзи до дружства дзе інч чеснаго не може научиц. Читац и чо веце читац, не лем кнізіска добры але пайлепіти. Вакації часи благословіти, віхаснуйме их!

У НАШИМ ОТЕЧЕСТВУ.

Процес працівца Мачека котри же отримовал у Београду завршени. Суд препаціол, кже не постояла терористична организация, але кожды поединц правел кенпорядак. Др. Мачек пущепі як певши спод суду, Бернардич, одсуцзены на 15 років цемніцы а други на 10, 6, 5, и т. д.

За народне здравле. Министерства соціяльнай политики одредзела помагніц опіцію, котри маю меней як 2000 жительюх вос 10-роччу пожичку, да можу ляшне организирац борбу праців тиберкулозі.

Число адвокатох у Београду па павекціало на 411. Половікі шицкіх адвокатох у Сербії живе у Београду. На кождых 500 жительюх у Београду припадне ёден адвокат.

Драготыня у Югославії. По кистох роботничай комори у Загребу Югославіи по драготыня ёст на штвартим месце на інвіце. На першам месце стой Руслан, веџ Австралия и Япон.

Хробак на кукуриціх. При Анатому же зявл на кукуриціх хробак,

котри спричинил велькі чуды. На веліх местах кукурица цалком унічтожена и поля же муши па ново преоразі.

Нашо роботніці у Францускай. Зес Югославії пошло того року до Францускай 1200 роботніц, котри пайпесцій робя у гарадавству на полю. Нашо роботніці вредні та их ище віше гледаю.

Унічтожене гушеніціх. У крайох дзе же зявели гушеніці особено коло Тиси, управним власціом при помоца народа пошло за руку унічтожки гушеніці, так же за тэрэя нет некій опасносці за ширене тога гада па усіхах.

Непоштені послужкітель. При тарговіским Континенталскім дружству бул послужкітель Коста Вадович. Кед му дружство дало 50.000 на порцію, вон з пенсіями сцекол.

Нова гімназія у Митровиці. Прешті не дзелі востацне нова зданіс мітровачкай гімназії, котра ёдна од пайстарших у нашай державі. Зданіс контга 3 и пой. мільони дин

зерного, то ти лем так думай и гуториш да ци лапам когуцих, дзякже бы ис — цурдала у себе баба док зазберовала косточки.

— Будзе добра и запражжена юшка другіраз — подумала и вышла.

* * *

Пробовала віцеліяк, але не исло, па не ишло. Дідо анал свою роботу па край. Направел же же му душа на языку, а Иринка цо зна друге, пошла лапац когуцика, лебо курку.

Другіраз замлед, але лем на сіно-око, друге мушело патриц цо, зроби баба. А баба — дабоме пошла лапац когуцика.

— Пина крев и тата баба — муки и трапезі маш док ю не надмудріши. Але главно же сом ю надмудрел — обрацел же гу муру и чекал полуудзенок.

Эпіцело му же, цагод подумаце, могол достац од баби. И мліска, и юхи, и масла, и овчого сира, шицко цагод лем замадал.

Але стари косцы не сцели з посцелі. Праца истурчало му у бруху, не чецинкала му баба коло ухах, але ипак.. ипак.. зіцвел же край не даліко.

— Ице будзем пробоцац паленкі. Може поможке.

— Бабо! Иринко!

— Цо заш пове?

— Поль придз бліжай.

— Можем и ту стан. Гуттор.

— Придз лс но, мушим ци новесц цо мн на шерцу.

— Цо ци па шерцу. Повесці мі, же ци прынцілі край, а кед там тебе па шерцу — когуцик.

— Вер мі же искам на шерцу піакаго когуцика.

— Але?!.. Курку?!

ФЕЛЬТОН

М. КОВАЦ

За дінтар палевеенки. (Пралукуне).

Май у главкі дакус разуму та шицко добра будле, и курецини будаенесц гоч як ци баба не да. — Будз таки як дідо и не бой не гладу. Так предумовав док огризал косци.

— Чекай ти яківчко — спрэведніем я тебе. Будзешти и па Ярку шедлац — дабоме кед я зосцем, будзеш па прі журе на главі стац, па главі, разуміш бабочко? Дабоме заш — кед будз то моя воля — тово шицко дабоме заш дідо лем у себе думал, док

отризва косци.

— На одніш то вонка, наі мі же мухи коло ёдла не збераю.

— Леншевам герадакус? — Дабоме же мі ленш. Як би мі не было ленш. Еден дохтор гварел, же и мертвому, хтори недавно умр можеш позвациц жывот кед му насишеш дакус до усток палевки, а веџ шицко залееш з юху, дабоме зап з курсіннову, а не як мі ти давала — заіцажену.

Правда не така нужда за паленку кельо за юху, але добре и то — сигурнейшее.

— Сигурнейшое, чортэ е-

Борба з медведем. При Баяялуки у горох чуval овци С. Чович. Пенсодівано пришол медведа и навалел на овци. Чович мал якує стару пушку и стрілев до медведа. Медведа нападнул на нього и тако покусали, же Чович у Чежких мухах умар.

Нове життя зарно. На ім'янию Д-ра Дундерского у Кулінине пошато за пробу єдно ютро житом, котре годно доситьнуц по своєму квалитету и американське жито. Тота нова фірма жита на 100 кг/р. нашения вида 1400 кілограма урожаю, а іншак при нас

зичайно підстава на 100 кг/р. лем 700--800 кг/р. плюда. Тото жито уж дозреє до 15 липня а то значи два тижні скорей як звичайна наша землянина фірма.

Фордова фабрика автомобілів мала бише основац у нашим варошу Бару. У тай фабріки могли би найти заробок 20,000 особи и то з пайхудобійшого краю нашої держави. У тай цілі уж були у Бару Фордові енджеїлери, а од нас пошле ще 12 младших людях до Америки, же би вивчали уредство автомобільних фабрікох.

дол. на толене 6000, числен. 8000, на доброворни цілі 72000 дол. Дзвончик през рок приносить адвокати 52000 дол., плацени места у лавках 28000 дол. Єдно кінчане на недавно 30000 долар.

Борба процін туберкулози. У немецким варошу Лібек садели поки проція туберкулози, але серум (лік) до употреблявали не було добре вироблені, па 36 особи умарло од того.

Медзі Мадярську и Італію постій ужи заяви а то особено у тим напряму, же би ще Ото, син післяднього Габсбурговца края Карла, оженев з єдну таліянську принцесу и вец зашвиднул на мадярський престол. Тому ще давоме проції ціла Европа а найвецей

держави, котри настали на місто звалені Австрії.

У Румунії на ново складав владу дотеразній міністер - пред. Манію. Вон виявил, же поврачес принца Кароля за края Румунії то их домашня ствар а то не свідно, як на приклад и Мадяре ску зас Габсбурговцами, бо вопрос Габсбурговців уж рещено трияпонським медіана-родним уговором.

Згорели у вагонех. У залізниці при Москви настал огінь и то баш вночі кеди шишки дзвері на вагонех були замкнуті. Понеже воз ішол то ще огінь інші баржі розширил. Од путівок 45 особи цілком згорели а барз велі су чекко ранети.

Латинське писмо у Японії. Попеєже уж и Турска запровадила латинське писмо, то и японська влада видала паредзеня да ще и при вояску уча латинські букви. О кратки час и там буде нагромаджено у цілій державі латинське писмо.

Одрезаний ухом. Сден железнічні уряднік видався як єден путник руцел през облак пагону єден пакет на залізничній драгі Лодзь - Варшава. Кед отворил пакет а то у їм було 13 пари одрезаних чловечих ух. Поліція не винайшла ище шлід злочинству.

Рекорд у куреню. У Софії ставел ще Дюра Цапков, же за 24 години кури 121 цигарету. Заночал куриц и уж за 16 години покурел ще тельо, наставел курене и за 24 години:

— Ай єдно, ай друге. Бер ми.

— Верела не верела — не будзеш веций мне зашальованец. Веций сін когуцикох и куркох набрах на шерно, за тай твоїй кончини, як и за цалого жи-вота.

— Та ис приповедай о куркох, меней, меней сцем.

— Цо?

— Паленочки бам сцел за динар два.

— Га, ище и то. Но чи видзини, чи видзини. Чи бии не сцел торти, лікери, руми и цо ци я зім.

— Ісм паленочки, за динар два.

— Води, води. Наша во-да барз добре вілічі це.

— Не муч ме — паленочки, паленочки.. динар.. два.. умерем.. умерам, дай цо оклевати.. умерам.. — и наїсце умерал, але лем

покурел 155 цигарети а с тим посциг рекорд.

Нос дал себе одрезак. Уша Тота з Нешту, котри ма 65 роги ізали дзень, ізвербел інос. На то че вон так погнівіл, же ще занар до хижк и нос одрезал. Одвалил го до шпиталю.

Странник пакет. На почати у Паризу ексмодіярал пакет, котри бул адресовані на мільонерку жену Рочилда. У пакету була єдна мала „шкельна машина“ силней моці. На щесце ніхто не настрадал.

Церквя у Нью-Йорку. Витримавась владическій церкви св. Патрика у Нью-Йорку кошта дневно 400 долларів. За 10 священікох, котры таж наїсцены плащи 4000 рочніх крем отримавані, підівізакому хору 25000 дол. на північно трохи 5000

на єдно око, з другим патрел до баба зроби, але що думуц, що зробела та-та іша крев, убило ю чудо: Вхіла вонка и унесьла чистей, бистрей — води.

— О, корте рошката — думал дідо, — преніла моя мод над тобу.

Баба виніла помози зос хижк.

* * *

Прешли даскелью дні, а дідови вшігорше. Баба дума, як та од того до му ис єще паленки купиц, але дідови не до того. Не пита ай паленка, ай тохи. Не треба му.

— Знам я скота, хто го ис поїза драго би го купел. Не шалена баба, не.

Дідови а дня на дзень вшігорше и видзел край ту. Волал бабу — пришла.

— Слухай жено, мне уж

край ту. Опросц, кед зме ще дагдае и дакеди, дакус поспричкала. То медзі пама, мушело буц, як що мумія буд и при других людзюх. Дзекуси ци на шидкім. Увидзім ще на гевтім шицце.

— А будзеш ми и там сакайтов адзінац на главу?

— Не шаль ще жено. Гварел сом опросц.. не треба миє ай когуцикох, ай....

— ..куркох, лем за динар два паленки. Але не будзеш ю пиц па край. Знам я твою мудросц. Погнівала ще и виніла. Тресла з дзвінкім и остал дідо сам.

Кричал, модлел, але не помогло. Баба ше не врацела до вечара. Кед вечар пришла до хижк видзела го як лежі — шілд.

— Сцеш хлопе паленки! Но дасже би не. Станьна..

то то. Образ ше.. яй ша ви жини.. жіжини.. мертві.. Боже мой.. ша мой мили муж.. жини мертві.. яй, яй, яй, яй.

Йойчала, бегала по хижкі, гледала на паленки, сипала му до устрох, але дідови ще не пило. Отніл свой.

Позбеговали ще сушеди, уміли діда, облякли до більших гачох, але баба, падала з рук до рук, млела бідна и а часу на час на-ріковала.

— Пошол ши мили мой.. пошол. Динар єден.. за ма-ли.. динар-а-а-арчок.. паленочки ши питал, а я не-щешліза не дала. Пошол ши, пошли ще сміядні на гевтот шицце. За мала динар, динарчок питали сце пале-е-е-енісі.

(Конц.)

тво храните роявива у какој дим погледу. Вибрали одбор на слідующи рок зосн. Ильком Крайцаром як председателем. Мистецку страпу дійствования дружства проваден успішно п. Войн Дубайч.

Отпушта процесия до Илачи ишла як и по други роки на Русадля у красни числу. Вельо нашо греко-католики були на отпусту

при церкви св. Антона у Илоку.

Жалка уж почала зос косидбу яриу, а и жита ще помали жолцею. Кукурида же ище тріца, але други яри усиви барз слаби, бо зме уж давно не мали добrego дижджу.

За віталського лікора вибрали на засідання општинского одбору др. Обрад Новикович.

У думах на † Якима Папуту.

Збогом, збогом я путь... зос тиха словами єдніть сінє, Жакме, од того білого шата и жинота, од жени и чата, родичех, родзини и т. д.

Одлітавши ще од своєго трицімрічного живота у часу, кед алати мешачок указав свою гланку на белавим гробу и насилав утрапленім людям цикорії и писні сіаня, огіючівку. И док шиці твої вальат — а и мой замірят, ти ще заберал на далеску драгу — там цалко, до познаннятого места.

Жалосне то було твоє однитоване у тих ярих дьюх кед жпівот испадки життя, кед натура скажа побуду живота падінкерну и кед прео жили каждого створеня нова сила приходза.

Да, кожде створене було свідоме о існіні силах у своїм целу, лем ти сам то из осечай, якод да шиці сини твої жемі, бо ще стабло твоєго живота супело явилося.

И док тети шориці пиши, твоє цело уж у чарії Жакми, почина. Нігда себе вецеї не сипшише десниці. Звершиш!

А у тих часу, кед щи вигварял остатні збогом, міс цінка исдало жира — гоч сон бул далеко од тебе — цінка міс пускаються моя шептала, а и ю немок порозуміши.

Аж пешка, кел сон достал глас о твоєї шімерці, порозумел сон гество шептане. Ініціа сон сестел же ти ти гуторел свой збогом, не лем сектим заплаканім коло твоїй вецеї, але и цалому іншту и міс твоїму това-ропови тет у шіце.

Збогом...

И я повторюсм той твоє слово, бо з гобу до гроба одходи и єдна часць моєго живота. Одхода до гроба тоді десницькі діти, кед зме у своїх ціншпрочіках з куферицами одходася на пудзіх кочах ти же зеленици, да лас вожк до білого шіверта за іншім, за хлобом...

Гей, теди ши першираз гуторел своїм родичам; збогом, збогом я путь, теди міс исдео з інма першираз вущел слизя любови. Але терез твоєй збогом ильшак глагол, твоє слажиньше вінчали. Нігда твоє уста не преснія вецеї — збогом. Нігда и нікому.

И док твоє жлади косці хрібаци буду виедац, ту ці на жемі остано інштили стомен при лівізах, и в устах на уста будас ще преснія; Бул сцен чеснік школовані хлон...

А док твоє джеско претвари

грабу и колената твоєго товариша, слаще му слизя з ока, ли слизя остатнього цилова, а усть дем буду шептац;

Збогом, збогом, збогом...

Осиф Костелник.

Зос РІПД-а.

На фовл Рус. Новинох даровали Н. Н. 50 — Дин. Керстурски крижаре 70 — Дин. и то по 10 — Дин.: Грубеня Владо, Рамач Мих., Колошний Владо, Гудак Яким, Сабадоти Янко и Сивч Марков Янко. На многая літа!

ЛІВЕТОЧНИ ОТПОЧИНВОК

Недзвеля II.

Еванг. од Мафтея, гл. X., зач. 38.

Непіка читаме у евангелії, же Ісус себе вибира за своїх учеників рибарів (галасох), людзах припрастих, но шмеліх, котри ще на морю галилейским научили бурі до очах матріц. На морю ще учи чловек Богу модліц. Величезна сила матки натури добри учитель десцом людскім за познаваніе Бога, Божей сили и волі. Розпратрайме и ми природні сили нашай мацері жемі, да будзем добри ученици Христово.

Жем украшел Створигель з величезними горами и брэгамі. Вони звязали жем як до обруча, эже би ис розпнула. Стань ти сіней горы, що ще просто давніга лем езер матери, та ци ще укаже величие Боже и твоя нащета. Еден камень од пол метра ис можеш дзялішніц, а над тобу міліони метери чежини наскладано до громади. На верхах ще билее шніг, а долу потоки жуброя.

Ту ци морай. Вельо разин чул о інх и можебуц видел го, па лем себе так дарац роздумуй, що то за сила, красота и величайносць.

Предзам

ханку и 20 ютра добреї жемі у адкім фазаце іакой при язала у Пашкіровецях. На жемі ёст к мала вініца.

Предаваю ще зос уроцкайом добо прац урокам.

Купец на куши купиц цалі фазат. (У вініці ёст руска церквя и паркін.)

Шматкін інформація дава:

Себастіян Тікач,
Пашкіровець при Дукову.

Да ще не ушмердзи посолъ го Бога и загорчел, а да будзе быстре и швіже руцел го да ще колішне, точно и бывовно без престалку. На верх жемі пода, а задніка погель. Горуци води чечу з утроби матери жемі, пізмень буха з вулканох, а з хмарі треска стрела и разбива дрово и камень. Подумай себе далей на добри воздух, що то цагаме до першох, але кед ще вон разбенши тарга дрово и коренюва, превращи хижку, у мирю потопи найвекину галию.

Подумай себе на рошлістіві мацері жемі. Даство евра файти рошлістів ёст на жемі. Вони оквица цалі швет, и чловек ужива овоціх. Тераз роздумуй жемі и у морю. Вони не маю розум, лем инстинкт живота т. б. Божка сила их гой, да то робя, що за их живот. Тота наша жем як престарти стол, на котрим найваже кажди свою храну. Инак тот швет гот яки с красни вон лем прымір праваго раю, котри чека кажду душу, що Бога люби и Ісусу служи. Не забудзем цакіем підза на добруту Богу, хто па шніцю тога створела, да Му будзе на славу, а нам на вічне спасене.

Мих. Мудри.

Наші претплатніци

Обновели претплату слідующи п. п.:

Іланчак Габор, содар Р. К.	за 1930. р.	50 дыв.
Сопка Михаїл, Торка, Косачич	" "	50 "
Матія Светозар, тарг. Ст. Вербас	" "	50 "
Симонович Йовген, Р. К.	" "	100 "
Лудаш Дюра, Р. К. /80.	" "	100 "
Церк. общество, Р. К.	" 1931. "	100 "

Вихода раз до тижня. — Цена на цалі рок 100 динара. — За Америку 4 доллары на рок. — Рукописи и други писма треба посылац на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Војводиша улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітне дружество, Р. Крестур. (Батка).

За редакцию одлитув: Юрай Панч, Војводе Војвода 2. Властиль: Рус. Нар. Просв. Дружество Рус. Крестур (М. Мудри).

Штампарија „Патощеник“, С. Ђисалович.